

behandle Dækketøj, Sølvtoj, Glas, Porcelæn m. m. De skal føre Inventarliste over disse Ting, og Læreren maa nøje overvåge, at Inventarlisten stemmer med Beholdningen, og at alt er fint og rent og paa rette Plads, naar Arbejdet ved Ugeskiftet overgaar fra en Elev til den næste.

I Stuen har vi ogsaa Børnehjem: det skal kun være et Hjem for 8—12 Børn i Alderen indtil 3 Aar. Børnehjemmet skal ledes af en fuldt faguddannet Sygeplejerske, som har mangeaarig Øvelse i Barnepleje. Lærerindeeleverne maa her faa Øvelse i at passe smaa Børn og lave Mad til dem, og det skulde gerne føre til, at de ikke blot fik lidt Forstand paa Barnepleje, men tillige, at de kom til at holde af Børnene og derfor kunde have Glæde af dem.

Paa 1ste Sal har vi Diætkøkken med Rekonvalescenthjem. Her skal Lærerindeeleverne have Øvelse i at lave Diætmat efter Lægens Anordning, og den Husholdningslærerinde som skal undervise i Tilberedning af Diætmat, skal have god Erfaring i under en Læges Vejledning at arbejde med Diætmat. Maden sælges til Pensionærer, som kommer at spise paa Skolen eller lader Maden afhente. Pensionærerne antages efter deres Læges Anbefaling, og Lægen maa foreskrive, hvilken Mad de maa faa. Det er ikke egentlig Sygemad, som her skal laves, men Mad for Folk, som er forholdsvis raske og kan passe deres Arbejde, men som paa Grund af en eller anden Svaghed, f. Eks. Sukkersyge, Tyktarmskatarr, Mavesaar eller Nyresvaghed, skal holde Diæt i kortere eller længere Tid.

Sammen med Diætkøkkenet indrettes et lille Rekonvalescenthjem for 6—8 Personer, der skal bo paa Skolen. Det skal være Folk, som er svækket af Sygdom eller overanstrengende Arbejde, og som trænger til god Mad og omhyggelig Pleje for at komme til Kræfter, men det maa ikke være Folk, som er syge og skal ligge til Sengs. Lærerindeeleverne skal lære at lave god nærende Mad til disse svage Mennesker og lære at pleje og passe dem og hygge om dem.

Børnene og Rekonvalescenterne vil hjælpe til at give denne store Skole et hjemligt Præg. Naar de smaa Børn sover sig paa Græsplænerne i Grønngaarden og de lidt større Børn tripper rundt og leger, mens Rekonvalescenterne gaar Tur eller hviler sig paa magelige Sidde- eller Liggeplad-

ser i samme Gaard, da vil de unge raske Kvinder, som har travlt med at uddanne sig til Vejledere i Hjemmets Gerning, føle noget af det bedste af et Hjem Arbejde være dem nær, og de vil frydes ved at se Børnene trives og ved at se de svage vinde Kræfter under Hjemmets Omhu og Pleje.

Forøvrigt er der i Bygning C 4 Treværelsers og 4 Toværelsers Lejligheder og 56 Elevværelser.

Skyldfri Andersens Dom.

Foranlediget af Henvendelser fra enkelte af D. K.s Kredse angaaende de i „København“ refererede Udtalelser af mig i Anledning af Dommen over Skyldfri Andersen skal jeg oplyse følgende:

Jeg har ikke ladet mig interviewe om denne Sag, hverken af „Folkets Avis“ eller andre Blade og har ikke udtalt mig som anført.

Sagens Sammenhæng er i Korthed denne: En ung Mand henvendte sig til mig paa D. K.s Kontor med en Hilsen fra et af D. K.s Medlemmer med Forespørgsel, om D. K. sov, siden vi ikke havde taget Affære i Skyldfri Andersens Sag, han mælte ikke et Ord om, at han var Journalist eller vilde interviewe mig. Han havde ogsaa forhandlet med Skyldfri Andersens Defensor, der havde udtalt, at dersom Kvinderne vilde, kunde de sikkert faa hende benaadet paa Genforeningsdagen. Jeg svarede ham, at D. K. ikke kunde tage Affære, med mindre vi fik Krav herom rejst fra vore Medlemmer, og jeg gik ud fra som givet, at D. K.s Medlemmer havde vidt forskellige Opfattelser i denne Sag. Jeg tilføjede, at jeg paa et kommende Bestyrelsesmøde skulde drage Sagen frem, samtidig med, at Bestyrelsen drøftede den anden Dom: Ejnar Sørensens.

Jeg udtalte ikke min Beundring over Drabet — jeg beundrer det ikke, men jeg sagde omtrent følgende i Anledning af en Udtalelse af den unge Mand: „Man maa beundre den Livskraft og Energi, denne Kvinde har været i Besiddelse af, at hun trods alle disse Aars Lidelser og Nedværdigelser har formaaet at opretholde Hjemmet og være en god Moder for sine Børn, det tyder paa, at der er gode Evner i hende, som nu muligvis ødelægges ved et mangeaarigt Fængselsophold.“

Man vil heraf se, at jeg for det

første ikke har udtalt mig paa Dansk Kvindesamfunds Vegne, for det andet ikke har udtalt mig beundrende om Mordet.

Julie Arenholt.

Ægteskabsloven i Landstinget.

Efterat Forslaget til Ægteskabslovene havde været til tredje Behandling i Folketinget, sporede der adskillig Modløshed hos dem, der i det omstridte Lovforslag havde set Fornyelse og klare, rene Linjer, trukket op til Gavn for Ægteskabet.

Forfatteren af Bladets indledende Artikel har paa bedste Maade oplyst, hvor ubegrundet den megen Mistillid til de ny Love har været, og hvilken alvorlig Stræben, der ligger bag Ønsket om deres Gennemførelse.

Det var, som det ogsaa fremgaar af samme Artikel, med Ængstelse og lidet Tillidsfuldhed, at man fulgte Lovforslaget over i Landstinget, hvor det imidlertid viste sig, at Modtagelsen blev en helt anden, end man havde de turdet vente. Landstingets første Behandling lover godt for, at Loven i det store og hele vil blive gennemført i nær Tilslutning til Dansk Kvindesamfunds Forhaabninger.

Hr. Hauch (Venstre) gjorde opmærksom paa, at dette Lovforslag i en sjælden Grad beskæftigede sig med de intime Forhold i Samfundet. Forholdet mellem Ægtefæller og Børn indbyrdes. Taleren advarede imod at eksperimentere, „dels paa Grund af Sagens hele intime Karakter og dels, fordi Erfaringerne først vil indgaa efter adskillige Aars Forløb, og fordi man derfor vil være afskaaret fra at oprette de Skader, der eventuelt maatte være sket. Den nugældende Ægteskabslovgivning er imidlertid saa spredt, og adskillige af Retsreglerne deri saa forældede og utidssvarende, at en ny Lovgivning paa dette for Samfundet og de enkelte Medlemmer af Samfundet saa betydningsfulde Omraade maa anses for i høj Grad ønskelig.“

Taleren gennemgik Lovforslaget Kapitel for Kapitel; han ønskede Lysningen foretaget under andre Former end de fremsatte, muligvis ved Bekendtgørelse i Blade. Ligeledes nærede han Betænkeligheder med Hensyn til den foreslaaede Form for Vielse; fandt det rimeligt „at det er en borgerlig Institution, en Myndighed eller en Gifte-